

Sygn. akt IV P 867/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2021 roku we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: E. S., A. K., P. Z.

przeciwko S. P. – I. S. we W.

o sprostowanie świadectwa służby

I. nakazuje stronie pozwanej S. P. – I. S. we W., aby sprostowała świadectwo służby powódki E. S. z dnia 15.10.2020r. poprzez:

- wpisanie w pkt 3 świadectwa służby w miejsce słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy:

- 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,
- 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby:

- 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,
- 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”;

- wpisanie w pkt. 4 świadectwa służby w miejsce słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”;

- oraz poprzez wydanie tak sprostowanego świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz.U. z 12.04.2017r., poz.771);

II. nakazuje stronie pozwanej S. P. – I. S. we W., aby sprostowała świadectwo służby powódki A. K. z dnia 05.10.2020r. poprzez:

- wpisanie w pkt 3 świadectwa służby w miejsce słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy:

1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,

2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby:

1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,

2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”;

- wpisanie w pkt. 4 świadectwa służby w miejsce słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”;

- oraz poprzez wydanie tak sprostowanego świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz.U. z 12.04.2017r., poz.771);

III. nakazuje stronie pozwanej S. P. – I. S. we W., aby sprostowała świadectwo służby powoda P. Z. z dnia 27.10.2020r. poprzez:

- wpisanie w pkt 3 świadectwa służby w miejsce słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy:

1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału,

2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby:

1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału,

2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”;

- wpisanie w pkt. 4 świadectwa służby w miejsce słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”;

- oraz poprzez wydanie tak sprostowanego świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz.U. z 12.04.2017r., poz.771);

IV. oddała dalej idące powództwo każdego z powodów;

V. odstępuje od obciążenia powodów kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie pozwanej w części oddalonych powództw;

VI. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powodowie:

1. E. S. pozwem z dnia 30.11.2020r.;
2. A. K. pozwem z dnia 02.12.2020r.;
3. P. Z. pozwem z dnia 08.12.2020r.;

domagali się nakazania stronie pozwanej S. P. – I. S. we W., aby sprostowała świadectwa służby wydane powodom, w następujący sposób:

1. powódka E. S.: - w pkt. 3 poprzez zastąpienie dotychczasowego zapisu: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”, zapisem: „W dniu zwolnienia ze służby: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”,

- w pkt. 4 poprzez zastąpienie dotychczasowego zapisu: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”, zapisem: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”,

- dodatkowo w pkt 4 świadectwa służby powódka domagała się dopisania jako podstawy prawnej, obok zawartego w tym punkcie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, przepisu art. 188 ust.1 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej;

- ponadto powódka domagała się nakazania stronie pozwanej wydania tak sprostowanego świadectwa służby na wzorze określonym rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z 5 kwietnia 2017r. (Dz. U. z 12.04.2017 r. poz. 771) zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych, ewentualnie na aktualnym wzorze;

2. Powódka A. K. domagała się sprostowania świadectwa służby w następujący sposób:

- w pkt. 3 poprzez zastąpienie dotychczasowego zapisu: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”, zapisem: „W dniu zwolnienia ze służby: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”,

- w pkt. 4 poprzez zastąpienie dotychczasowego zapisu: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”, zapisem: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”,

- ponadto powódka domagała się nakazania stronie pozwanej wydania tak sprostowanego świadectwa służby na wzorze określonym rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z 5 kwietnia 2017r. (Dz. U. z 12.04.2017 r. poz. 771) zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych, ewentualnie na aktualnym wzorze;

3. Powód P. Z. domagał się sprostowania świadectwa służby w następujący sposób:

- w pkt. 3 poprzez zastąpienie dotychczasowego zapisu: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału 2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”, zapisem: „W dniu zwolnienia ze służby: 1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału 2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”,

- w pkt. 4 poprzez zastąpienie dotychczasowego zapisu: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”, zapisem: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”,

- ponadto powód domagał się nakazania stronie pozwanej wydania tak sprostowanego świadectwa służby na wzorze określonym rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z 5 kwietnia 2017r. (Dz. U. z 12.04.2017 r. poz. 771) zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych, ewentualnie na aktualnym wzorze.

Na rozprawie w dniu 28.05.2021r. jako pełnomocnik powodów zgłosił się adwokat Ł. O., który nie złożył wniosku o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzeniami z dnia 13.04.2021r. (k.150, 235) Sędzia Referent połączył sprawy w/w powodów do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod wspólną sygn. akt IV P 867/20.

Uzasadniając swoje żądania powodowie wyjaśnili w swych pozwach, że byli funkcjonariuszami celnymi. Na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, powodowie w maju 2017 r. otrzymali propozycję pracy na podstawie umów o pracę. W momencie otrzymania propozycji pracy każdy z powodów pełnił służbę w I. S. we W.:

- powódki E. S. i A. K. na stanowisku młodszego eksperta Służby Celnej;

- powód P. Z. na stanowisku Naczelnika Wydziału.

Powodowie wskazali, iż na skutek zastosowanego przez ustawodawcę przymusu prawnego przyjęli propozycję pracy i zostali zwolnieni ze służby z dniem 31 maja 2017r. W październiku 2020r. powodowie otrzymali od strony pozwanej świadectwa służby, z których treścią się nie zgadzają. Bowiem po pierwsze, zdaniem powodów, powinni oni otrzymać świadectwa służby na wzorze określonym rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów obowiązującym w dacie zwolnienia ich ze służby, czyli w maju 2017r.

Ponadto powodowie zarzucili, iż ich tzw. „ucywilnienie” stanowiło w istocie zwolnieniem ze służby, a o czym wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2020r., III PZP 7/19, w której wskazał, że: „wybór zatrudnienia pracowniczego nie oznacza, że stosunek służbowy nie kończy się. Ustanie w takiej sytuacji stosunku służbowego, wynikające w istocie z uzgodnienia, że funkcjonariusz będzie zatrudniony jako pracownik, uzasadnia stwierdzenie, że dochodzi w istocie do zwolnienia z dotychczasowej służby. (...)”

Stosunek służbowy w sytuacji z art. 171 ust.1 pkt 2 uległ zakończeniu i jest to okres zamknięty. Zatrudnienie pracownicze jest nowym okresem, do którego zalicza się okres poprzedniej służby. Tak ukształtowana ciągłość służby i pracy nie oznacza, że nie ustal stosunek służbowy. Decyduje bowiem zasadnicza odrębność stosunku służbowego i stosunku pracy.”

Powodowie podnieśli także, że zapisy znowelizowanego rozporządzenia Ministra Finansów są prawnie wadliwe i sprzeczne z ustawą o KAS. Bowiem przepis art. 188 ust. 1 ustawy o KAS zawiera enumeratywne wyliczenie sytuacji, w których wydawane jest świadectwo służby i nie ma tam wskazania jako odrębnej podstawy jego wydania – przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy. Skoro więc ustawa nie wskazuje takiej podstawy, to akt niższego rzędu jakim jest rozporządzenie nie może w tej kwestii zmienić, czy „zastąpić” ustawy i dodać nowej podstawy prawnej wydania świadectwa służby.

Powodowie wskazali, że w cyt. powyżej uchwale z dnia 19.02.2020r. Sąd Najwyższy wyjaśnił: „Na przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy składają się dwa odrębne, choć związane czasowo i przyczynowo zdarzenia prawne: pierwsze to wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza, drugi to nawiązanie stosunku pracy. Może to uprawniać do przyjęcia, że w takiej sytuacji funkcjonariusz winien otrzymać świadectwo służby, gdyż miało miejsce wygaśnięcie stosunku służbowego, które traktować należy jako zwolnienie ze służby (art. 170 ust. 1 i ust. 3 ustawy p.w. KAS).”

Dlatego w ocenie powodów, w ich świadectwach służby powinna zostać zamieszczona informacja, że powodowie zostali zwolnieni ze służby, a nie, że ich stosunki służbowe ustały w wyniku przekształcenia w stosunek pracy.

W odpowiedzi na pozwy, strona pozwana - S. P. – I. S. we W., wniosła o oddalenie powództw w całości oraz o zasądzenie od powodów zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie, strona pozwana zarzuciła, że wzór świadectwa służby, w oparciu o który powodowie domagają się sprostowania wydanych im świadectw służby, już nie obowiązuje. Strona pozwana wskazała, że celem reformy wprowadzającej KAS było ujednoczenie rozproszonych struktur organów podatkowych i celnych i skonsolidowanie ich w ramach jednej instytucji. Z tego względu zostały wprowadzone specyficzne rozwiązania, które stanowią zamkniętą i autonomiczną regulację będącą podstawą do „racjonalizacji” zatrudnienia, a także „ułożenia” niejako na nowo dotychczasowych stosunków pracy i służby. W ocenie strony pozwanej, wbrew twierdzeniom powodów, z powoływanej przez nich uchwały Sądu Najwyższego z 19.02.2020r. nie wynika, że zamysłem Sądu Najwyższego było nakazanie KAS wydanie świadectwa służby dla osób ucywilnionych, w którym podstawą ustania stosunku służbowego jest zapis o zwolnieniu ze służby. Przeczy temu przede wszystkim treść samej uchwały, gdzie wprost wskazuje się na przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy, a nie na zwolnienie ze służby. Dlatego też twierdzenia powodów, że wygaśnięcie stosunku służbowego następuje w formie zwolnienia ze służby na znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Przesłanki wygaśnięcia stosunku służbowego statuuje przepis art. 182 ustawy o KAS.

Strona pozwana nie zgodziła się także z twierdzeniem powodów, że zapisy znowelizowanego rozporządzenia Ministra Finansów są prawnie wadliwe i sprzeczne z ustawą o KAS. W tym zakresie powołała się na uzasadnienie projektu nowelizacji rozporządzenia, mocą której wprowadzono zapis do świadectwa służby o przekształceniu stosunku służby w stosunek pracy. W związku z powyższym nie można przyjąć, iż przepisy te są niezgodne z aktem prawnym wyższego rzędu.

Zarzuciła również, że nie ma też podstaw do wydania powodom świadectw służby według wzoru określonego w rozporządzeniu Ministra Finansów z 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych. Zgodnie bowiem z art. 256 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o KAS, przepisy wykonawcze wydane między innymi na podstawie art. 111 ust. 4 ustawy uchylonej w art. 159 pkt 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie między innymi art. 188 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz mogą być zmienione na podstawie tych przepisów. Oznacza to, że z chwilą wejścia w życie rozporządzenia Ministra Finansów, wydanego w oparciu o art. 188 ust. 4 ustawy o KAS, poprzednio obowiązujące rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych utraciło moc, a tym samym nie można na jego podstawie wydać funkcjonariuszom dokumentów opartych na wzorze stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia.

Nadto strona pozwana wskazała, iż niezasadny jest wniosek powodów o sprostowanie ich świadectw służby w zakresie pkt. 4, gdyż na przełomie maja i czerwca 2017 r. nie miała miejsca żadna reorganizacja jednostek KAS. Jednostki te powstały 1 marca 2017r. i de facto były dopiero organizowane, a nie reorganizowane. Natomiast za jednostkę KAS nie można uznać izby celnych, urzędów celnych czy urzędów kontroli skarbowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, strona pozwana wniosła o oddalenie powództw jako nieuzasadnionych.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W pierwszej połowie 2017 roku w kraju przeprowadzona została reforma administracji celno-skarbowej polegająca na połączeniu izb administracji skarbowej z mającymi siedzibę w tym samym województwie izbami celnymi oraz urzędami kontroli skarbowej. Ustawodawca przyjął, że dotychczasowa administracja podatkowa, kontrola skarbowa i służba celna miały strukturę zbyt rozproszoną.

W związku z tym, na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz. 1948) oraz w oparciu o ustawę z tej samej daty - 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz. 1947), ukształtowana została nowa struktura organizacyjna, jaką jest Krajowa Administracja Skarbowa, w skład której wchodzi m.in. izby administracji skarbowej, urzędy skarbowe i urzędy celno-skarbowe z podległymi oddziałami celnymi.

Od początku 2017 roku trwał proces organizacyjny związany z wdrożeniem Krajowej Administracji Skarbowej. Szef Krajowej Administracji Skarbowej nakreślił zasady modelowania struktury organizacyjnej KAS i wskazał na konieczność alokacji osobowych w zasobach kadrowych administracji celno-skarbowej, w tym na konieczność dokonywania zmian poprzez zakończenie stosunku służby przez dotychczasowych funkcjonariuszy i zaproponowanie im stosunku pracy. Część dotychczasowych funkcjonariuszy nadal pozostała w stosunku służby, części zaproponowano stosunek pracy, a niektórym funkcjonariuszom nie zaproponowano ani kontynuacji stosunku służbowego, ani stosunku pracy.

Bezsporne.

Powódka E. S. pełniła służbę w okresie:

- od dnia 29 listopada 1991r. do dnia 28 lutego 2017r. w I. C. we W.,
- od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 maja 2017 r. w I. S. we W..

Pismem z dnia 22 maja 2017r. Dyrektor I. S. we W. złożył powódce E. S. następującą propozycję określającą warunki jej zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w I. S. we W.:

- rodzaj umowy o pracę – na czas nieokreślony,
- stanowisko służbowe –ekspert skarbowy, zaliczane do grupy stanowisk samodzielnych w służbie cywilnej,
- miejsce wykonywania pracy – Z.,
- komórka organizacyjna – dział czynności analitycznych i sprawdzających w Urzędzie Skarbowym w Z.,
- wynagrodzenie miesięczne zasadnicze według mnożnika 2,500 kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej; dodatek za wieloletnią pracę w służbie cywilnej w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego; dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- wymiar czasu pracy – 1 etat.

Wskazano, że zaproponowane warunki zatrudnienia po ich przyjęciu będą obowiązywać od dnia 1 czerwca 2017 r.

W dniu 7 czerwca 2017r. powódka złożyła oświadczenie o przyjęciu propozycji określającej warunki jej zatrudnienia w I. S. we W..

W dniu 15 października 2020r. I. S. we W. wydała powódce E. S. świadectwo służby, w którym:

- w pkt. 3 wskazano: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”,

- w pkt. 4 odnotowano „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. Z 2016 r. poz. 1948)”.

Świadczenie służby zostało wydane według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018r. w sprawie świadectw służby funkcjonariusza (...)Skarbowej.

Świadczenie służby zostało odebrane przez powódkę 28 października 2020 r.

Pismem z 3 listopada 2020 r. powódka zwróciła się do I. S. we W. z żądaniem sprostowania świadectwa służby poprzez:

1. Wydania świadectwa zgodnie ze wzorem obowiązującym w dniu ustania stosunku służbowego powódki;
2. Sprostowania treści pkt. 3 świadectwa, z uwagi na wskazanie błędnej przyczyny ustania stosunku służbowego poprzez wpisanie w miejsce słów:

„W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”,

Następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”,

3. Sprostowania treści pkt. 4 świadectwa, z uwagi na wskazanie błędnej przyczyny ustania stosunku służbowego i wpisania w miejsce słów:

„Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”,

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”.

Pismem z 10 listopada 2020 r. I. S. we W. odmówiła powódce sprostowania świadectwa służby. Powódkę pouczone, że w terminie 14 dni może wystąpić do Sądu Pracy z żądaniem sprostowania świadectwa służby.

Powyższe pismo było dwukrotnie awizowane do powódki, po raz drugi w dacie 24 listopada 2020r. Pozew powódka złożyła 30 listopada 2020r., zachowując w/w termin 14 dni.

Dowód: - akta osobowe powódki E. S.;

- propozycja zatrudnienia z dnia 22.05.2017r.: k.9-10;
- przyjęcie propozycji zatrudnienia: k.11;
- świadectwo służby: k.12-13;
- wniosek o sprostowanie świadectwa służby: k.15-16;
- pismo strony pozwanej o odmowie sprostowania świadectwa służby: k.19-20;
- przesłuchanie powódki E. S.: k.378.

Powódka A. K. pełniła służbę w okresie:

- od dnia 1 września 1997r. do dnia 28 lutego 2017r. w I. C. we W.,

- od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 maja 2017 r. w I. S. we W..

Pismem z dnia 16 maja 2017r. Dyrektor I. S. we W. złożył powódce A. K. następującą propozycję określającą warunki jej zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w I. S. we W.:

- rodzaj umowy o pracę – na czas nieokreślony,

- stanowisko służbowe –ekspert skarbowy, zaliczane do grupy stanowisk samodzielnych w służbie cywilnej,

- miejsce wykonywania pracy – W.,

- komórka organizacyjna – pierwszy dział postępowania celnego,

- wynagrodzenie miesięczne zasadnicze według mnożnika 2,446 kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej; dodatek za wieloletnią pracę w służbie cywilnej w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego; dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,

- wymiar czasu pracy – 1 etat.

Wskazano, że zaproponowane warunki zatrudnienia po ich przyjęciu będą obowiązywać od dnia 1 czerwca 2017 r.

Powódka przyjęła w/w propozycję określającą warunki jej zatrudnienia w I. S. we W..

W dniu 5 października 2020r. I. S. we W. wydała powódce A. K. świadectwo służby, w którym:

- w pkt. 3 wskazano: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”,

- w pkt. 4 odnotowano „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. Z 2016 r. poz. 1948)”.

Świadectwo służby zostało wydane według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018r. w sprawie świadectw służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej.

Świadectwo służby zostało odebrane przez powódkę 22 października 2020 r.

Pismem z 26 października 2020 r. powódka zwróciła się do I. S. we W. z żądaniem sprostowania świadectwa służby poprzez:

1. Wydania świadectwa zgodnie ze wzorem obowiązującym w dniu ustania stosunku służbowego powódki;

2. Sprostowania treści pkt. 3 świadectwa, z uwagi na wskazanie błędnej przyczyny ustania stosunku służbowego poprzez wpisanie w miejsce słów:

„W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”,

Następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby: 1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej 2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”,

3. Sprostowania treści pkt. 4 świadectwa, z uwagi na wskazanie błędnej przyczyny ustania stosunku służbowego i wpisania w miejsce słów:

„Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”,

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”.

Pismem z 10 listopada 2020 r. I. S. we W. odmówiła powódce sprostowania świadectwa służby. Powódkę pouczono, że w terminie 14 dni może wystąpić do Sądu Pracy z żądaniem sprostowania świadectwa służby.

Powyższe pismo zostało doręczone powódce w dniu 26 listopada 2020r. Pozew powódka złożyła 2 grudnia 2020r., zachowując w/w termin 14 dni.

Dowód: - akta osobowe powódki A. K.;

- propozycja zatrudnienia z dnia 16.05.2017r.: k.161;
- świadectwo służby: k.160;
- wniosek o sprostowanie świadectwa służby: k.159;
- pismo strony pozwanej o odmowie sprostowania świadectwa służby: k.158;
- przesłuchanie powódki A. K.: k.378-379.

Powód P. Z. pełnił służbę w okresie:

- od dnia 1 czerwca 1988r. do dnia 28 lutego 2017r. w I. C. we W.,
- od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 maja 2017 r. w I. S. we W..

Pismem z dnia 26 maja 2017r. Dyrektor I. S. we W. złożył powodowi P. Z. następującą propozycję określającą warunki jego zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w I. S. we W.:

- rodzaj umowy o pracę – na czas nieokreślony,
- stanowisko służbowe – kierownik działu, zaliczane do grupy stanowisk samodzielnych w służbie cywilnej,
- miejsce wykonywania pracy – W.,
- komórka organizacyjna – drugi dział logistyki,
- wynagrodzenie miesięczne zasadnicze według mnożnika 3,085 kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej; dodatek za wieloletnią pracę w służbie cywilnej w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego; dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- wymiar czasu pracy – 1 etat.

Wskazano, że zaproponowane warunki zatrudnienia po ich przyjęciu będą obowiązywać od dnia 1 czerwca 2017 r.

Powód przyjął propozycję określającą warunki jego zatrudnienia w I. S. we W..

W dniu 27 października 2020r. I. S. we W. wydała powodowi P. Z. świadectwo służby, w którym:

- w pkt. 3 wskazano: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału 2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”,

- w pkt. 4 odnotowano „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. Z 2016 r. poz. 1948)”.

Świadczenie służby zostało wydane według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018r. w sprawie świadectw służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej.

Świadczenie służby zostało doręczone powodowi w dniu 2 listopada 2020r.

Pismem z 6 listopada 2020 r. powód zwrócił się do I. S. we W. z żądaniem sprostowania świadectwa służby poprzez:

1. Wydania świadectwa zgodnie ze wzorem obowiązującym w dniu ustania stosunku służbowego powoda;
2. Sprostowania treści pkt. 3 świadectwa, z uwagi na wskazanie błędnej przyczyny ustania stosunku służbowego poprzez wpisanie w miejsce słów:

„W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy: 1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału 2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”,

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby: 1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału 2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”,

3. Sprostowania treści pkt. 4 świadectwa, z uwagi na wskazanie błędnej przyczyny ustania stosunku służbowego i wpisania w miejsce słów:

„Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”,

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”.

Pismem z 16 listopada 2020 r. I. S. we W. odmówiła powodowi sprostowania świadectwa służby. Powoda pouczono, że w terminie 14 dni może wystąpić do Sądu Pracy z żądaniem sprostowania świadectwa służby.

Powyższe pismo zostało doręczone powodowi w dniu 24 listopada 2020r. Pozew powód złożył 8 grudnia 2020r., zachowując w/w termin 14 dni.

Dowód: - propozycja zatrudnienia z dnia 26.05.2017r.: k.243;

- świadectwo służby: k.244;

- wniosek o sprostowanie świadectwa służby: k.245;

- pismo strony pozwanej o odmowie sprostowania świadectwa służby: k.246;

- przesłuchanie powoda P. Z.: k.379.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo każdego z powodów: E. S., A. K. i P. Z. podlegało w przeważającym zakresie uwzględnieniu, jako uzasadnione.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na dokumentach zamieszczonych w aktach osobowych powodów, na wnioskach powodów o sprostowanie ich świadectw służby oraz na pismach Dyrektora I. S. we W. odmawiających dokonania tego sprostowania.

Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie powodów: E. S., A. K. i P. Z., albowiem zeznania te były spójne, logiczne i rzeczowe, a przez to stanowiące w pełni wiarygodny dowód w sprawie.

Wskazać należy, iż w istocie stan faktyczny w niniejszej sprawie pozostawał bezsporny, spór zaś koncentrował się na interpretacji przepisów prawa.

W pierwszej kolejności podniesienia wymaga okoliczność, iż na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016r. poz. 1947 z późn. zm., zwanej dalej jako „ustawa o KAS”) i ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz. 1948, zwanej dalej jako „ustawa PwKAS”), doszło do połączenia organów celnych, skarbowych oraz kontroli skarbowej w jedną strukturę organizacyjną tj. Krajową Administrację Skarbową.

W związku z wprowadzanymi zmianami organizacyjnymi w całym kraju konieczne stały się także zmiany kadrowe i ustawodawca wprowadził pewne rozwiązania prawne celem ich jednolitego przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 170 ust. 1 ustawy PwKAS, stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, wygasają:

- 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017r.

Natomiast wedle art. 165 ust. 7 ustawy PwKAS: „Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.”

W myśl art. 171 ust. 1 ustawy PwKAS: „W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy:

- 1) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony,
- 2) stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej

- przekształca się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie C.-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej.”

Ponadto jak stanowi przepis art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej: „Funkcjonariusz zwolniony ze służby albo którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 182 pkt 2, albo wydany ze (...)Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.”

Bezpośrednio po przeprowadzeniu powyżej opisanej reformy administracji celno-skarbowej, sporną była przede wszystkim okoliczność, czy funkcjonariuszom, którzy otrzymali propozycję zatrudnienia i ją przyjęli, strona pozwana

powinna wydać świadectwa służby, właśnie na podstawie cytowanego przepisu art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

W tym przedmiocie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2020r. sygn. akt III PZP 7/19 (OSNP 202/7/63), wskazując:

„1. Funkcjonariusz (...) Skarbowej, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy otrzymuje świadectwo służby zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 768 ze zm.) w związku z art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm.).

2. Obowiązek wydania świadectwa służby obciąża S. P. reprezentowany przez właściwą I. S..”

W przywołanej uchwale Sąd Najwyższy przedstawił poglądy istotne także dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, o sprostowanie już wydanych powodów – byłym funkcjonariuszom celnym, ich świadectw służby.

Zasadniczą kwestią, w zakresie której powodowie domagali się sprostowania wydanych im przez stronę pozwaną świadectw służby, było ustalenie, czy w miejsce słów, że: stosunek służbowy powodów ustał w wyniku przekształcenia w stosunek pracy, należy wpisać słowa: stosunek służbowy powodów ustał w wyniku zwolnienia ze służby.

Bezspornym jest, iż w związku z w/w reformą, wszyscy powodowie do dnia 31 maja 2017r. pełnili służbę w I. S. we W.. Natomiast począwszy od dnia 1 czerwca 2017r. powodowie pozostają w stosunku zatrudnienia z Izbą Administracji Skarbowej we W..

W cytowanej powyżej uchwale z dnia 19 lutego 2020r. Sąd Najwyższy wskazał, że instytucja „przekształcenia stosunku służby w stosunek pracy” wprowadzona przez ustawodawcę w w/w przepisie art. 171 ust. 1 ustawy PwKAS jest rozwiązaniem o charakterze utylitarnym, czyli – przydatnym z praktycznego punktu widzenia. Bowiern administracja celno-skarbowa mogła w ten sposób zmieniać stosunki służby i pracy. Znaczenie miało zapewnienie ciągłości funkcjonowania tej administracji, czyli bezpośrednie następstwo stosunku pracy po stosunku służby. Dzięki wprowadzeniu tej instytucji możliwe było zatrudnianie dotychczasowych funkcjonariuszy jako pracowników.

Sąd Najwyższy podniósł jednak, że kwestii „przekształcenia stosunku służby w stosunek pracy” ujętej w przepisie art. 171 ust. 1 ustawy PwKAS ustawodawca nie uregulował w sposób wystarczająco jasny.

W dalszej kolejności SN wskazał w przywołanej uchwale, iż: „Należy odróżnić stosunek pracy, który jest stosunkiem prawa prywatnego (cywilnego) i administracyjnoprawny stosunek służby funkcjonariusza służby celno-skarbowej. Kierowana do funkcjonariusza propozycja zatrudnienia pracowniczego jest działaniem w sferze prawa cywilnego (pracy). Można przyjąć, że zawierając umowę o pracę strony stosunku służbowego jednocześnie przyjmują, iż ulega zakończeniu dotychczasowy administracyjnoprawny stosunek służbowy funkcjonariusza służby celno-skarbowej. Nie jest to jednak „przekształcenie”, w którym nowy stosunek pracy zastępuje poprzedni, czyli przykładowo jak w odnowieniu z art. 506 k.c., lecz sytuacja, w której poprzedni stosunek służby ulega zakończeniu i strony zawierają nowy (odrębny) stosunek prawny (stosunek pracy). Ta zmiana ma u podstaw ukształtowaną ustawą alternatywę, w której istnieje wybór między przyjęciem propozycji zatrudnienia na podstawie umowy o pracę a wygaśnięciem stosunku służbowego. Wybór zatrudnienia pracowniczego nie oznacza zatem, że stosunek służbowy nie kończy się. Ustanie w takiej sytuacji stosunku służbowego, wynikające w istocie z uzgodnienia, że funkcjonariusz będzie zatrudniony jako pracownik, uzasadnia stwierdzenie, że dochodzi w istocie do zwolnienia z dotychczasowej służby. W konsekwencji były funkcjonariusz celny ma prawo do świadectwa służby na podstawie art. 188 ust. 1 ustawy o KAS w związku z art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy PwKAS.”

Dodatkowo SN zauważył, iż także regulacja przewidziana przez ustawodawcę w przepisie art. 174 ust.10 ustawy o KAS, a wprowadzona do tej ustawy z dniem 1 stycznia 2018r., potwierdza powyższą wykładnię art. 171 ust. 1 ustawy PwKAS, że stosunek służbowy funkcjonariuszy, którzy przyjęli propozycję zatrudnienia, ustaje w wyniku tzw. „ucywilnienia”.

Zgodnie bowiem z art. 174 ust.10 ustawy o KAS obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018r.: „Przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.”

Mając na uwadze powyższe rozważania, a które Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni aprobuje i podziela, SN w konkluzji wskazał, iż stosunek służby w sytuacji przewidzianej w art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy PwKAS ulega zakończeniu i jest to okres zamknięty. Zatrudnienie pracownicze jest nowym okresem - do którego zalicza się okres poprzedniej służby. Tak ukształtowana ciągłość służby i pracy nie oznacza, że nie ustał stosunek służbowy. Decyduje bowiem zasadnicza odrębność stosunku służbowego i stosunku pracy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż w zaistniałej sytuacji powodowie mieli prawo domagać się sprostowania wydanych im przez stronę pozwaną świadectw służby, na podstawie art. 188 ust. 2 ustawy o KAS, zgodnie z którym: „Funkcjonariusz może żądać sprostowania świadectwa służby”.

W świetle powyższych rozważań uzasadnione były roszczenia powodów o sprostowanie ich świadectw służby w punktach 3 i 4, tj.:

- w punkcie 3 poprzez zastąpienie słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy” zapisem: „W dniu zwolnienia ze służby”;

- oraz w punkcie 4 poprzez zastąpienie słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”, zapisem: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby”.

Bowiem jak już wykazano to powyżej, zgodnie z uchwałą SN z 19 lutego 2020r. „przekształcenie stosunku służby w stosunek pracy” ujęte w przepisie art. 171 ust. 1 ustawy PwKAS traktuje się tak jak „zwolnienie ze służby”. Jak wskazał w tej uchwale SN: „Ustanie w takiej sytuacji stosunku służbowego, wynikające w istocie z uzgodnienia, że funkcjonariusz będzie zatrudniony jako pracownik, uzasadnia stwierdzenie, że dochodzi w istocie do zwolnienia z dotychczasowej służby.”

Zatem w powyższym zakresie powództwa o sprostowanie świadectw służby, jako uzasadnione podlegały uwzględnieniu w pkt. I, II i III sentencji wyroku, na podstawie art. 188 ust. 2 ustawy o KAS.

Ponadto uzasadnione były roszczenia powodów o nakazanie stronie pozwanej wydania tak sprostowanych świadectw służby na wzorze określonym rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz. U. z 12.04.2017r. poz. 771).

Bowiem zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy o KAS, świadectwo służby, powinno zostać wydane funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby „niezwłocznie”. Do zwolnienia powodów ze służby doszło z dniem 31 maja 2017r.

W tym czasie obowiązywało - wydane na podstawie art. 111 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323) - rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. (Dz. U. z 12.04.2017r. poz. 771) zmieniające rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 października 2009r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych. Wzór świadectwa służby stanowi załącznik do tego rozporządzenia. Wskazane rozporządzenie weszło w życie z dniem następnym po dniu jego ogłoszenia, tj. w dniu 13 kwietnia 2017r.

Zgodnie z §5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 października 2009r. zmienionego rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r., funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby świadectwo służby powinno zostać wydane w dniu zwolnienia ze służby.

Stąd też, w ocenie Sądu, strona pozwana powinna wydać powodom sprostowane świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. (Dz.U. z 12.04.2017r. poz. 771), gdyż to rozporządzenie obowiązywało w dacie zwolnienia powodów ze służby, tj. w dniu 31 maja 2017r.

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy (...) Skarbowej (Dz. U. z dnia 23.02.2018r., poz. 413), wydane na podstawie art. 188 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej weszło w życie dopiero w dniu 1 marca 2018r. Przywoływana przez stronę pozwaną zmiana tego rozporządzenia dokonana rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 04.09.2020r. (Dz.U. z 15.09.2020r., poz. 1585) zaczęła z kolei obowiązywać dopiero od dnia 30 września 2020r. Tymczasem zwolnienie powodów ze służby miało miejsce pod rządami wcześniejszego rozporządzenia - z dnia 05.04.2017r.

Rozporządzenie z dnia 05.04.2017r. nie przewidywało jako podstawy prawnej ustania stosunku służby: „przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy”, lecz jedynie: „zwolnienie ze służby / wygaśnięcie stosunku służbowego / wydalenie ze służby”.

Mając powyższe na uwadze Sąd w pkt. I, II i III sentencji wyroku nakazał stronie pozwanej S. P. – I. S. we W., aby:

I. sprostowała świadectwo służby powódki E. S. z dnia 15.10.2020r. poprzez:

- wpisanie w pkt 3 świadectwa służby w miejsce słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy:

1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,

2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby:

1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,

2) posiadała stopień służbowy komisarz celny”;

- wpisanie w pkt. 4 świadectwa służby w miejsce słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”;

- oraz poprzez wydanie tak sprostowanego świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz.U. z 12.04.2017r., poz.771);

II. aby sprostowała świadectwo służby powódki A. K. z dnia 05.10.2020r. poprzez:

- wpisanie w pkt 3 świadectwa służby w miejsce słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy:

1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,

2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby:

1) zajmowała stanowisko młodszy ekspert Służby Celnej,

2) posiadała stopień służbowy młodszy aspirant celny”;

- wpisanie w pkt. 4 świadectwa służby w miejsce słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”;

- oraz poprzez wydanie tak sprostowanego świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz.U. z 12.04.2017r., poz.771);

III. aby sprostowała świadectwo służby powoda P. Z. z dnia 27.10.2020r. poprzez:

- wpisanie w pkt 3 świadectwa służby w miejsce słów: „W dniu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy:

1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału,

2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”

następujących słów: „W dniu zwolnienia ze służby:

1) zajmował stanowisko Naczelnik Wydziału,

2) posiadał stopień służbowy komisarz celny”;

- wpisanie w pkt. 4 świadectwa służby w miejsce słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”

następujących słów: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 171 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz.1948)”;

- oraz poprzez wydanie tak sprostowanego świadectwa służby na urzędowym druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy celnych (Dz.U. z 12.04.2017r., poz.771).

W punkcie IV-tym sentencji wyroku Sąd oddalił roszczenie powodów o sprostowanie ich świadectw służby w pkt. 4 poprzez dodanie do tego punktu, po słowach: „Stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby” słów: „w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”.

Ani bowiem rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 października 2009r. zmienione rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 kwietnia 2017r., ani też i późniejsze rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018r., nie przewidują zamieszczania w punkcie 4 świadectwa służby dodatkowych komentarzy i okoliczności faktycznych, które miałyby uzasadniać wymienione w tym punkcie podstawy prawne ustania stosunku służby.

Dodatkowo w pkt IV-tym sentencji wyroku oddaleniu podlegało zgłoszone tylko przez powódkę E. S. roszczenie o dopisanie w pkt 4 jej świadectwa służby jako podstawy prawnej, obok zawartego w tym punkcie art. 171 ust.1 pkt 2

ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, przepisu art. 188 ust.1 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

W tym zakresie wyjaśnić należy, iż w pkt 4 świadectwa służby należy wskazać podstawę prawną ustania stosunku służby. Tymczasem przepis art. 188 ust.1 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej nie stanowi podstawy prawnej ustania stosunku służby powódki E. S., lecz podstawę prawną do wydania powódce świadectwa służby przez stronę pozwaną.

Dlatego roszczenie powódki E. S. o sprostowanie świadectwa pracy w powyższym zakresie podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

W pkt. V-tym sentencji wyroku Sąd, na podstawie art. 102 k.p.c., odstąpił od obciążenia powodów kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie pozwanej w części oddalonych powództw. W ocenie bowiem Sądu, całokształt okoliczności niniejszej sprawy, a zwłaszcza fakt, że roszczenia powodów podlegały oddaleniu jedynie w nieznaczącej ich części, przemawiały za zastosowaniem wobec powodów wymienionego przepisu, stanowiącego, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazuje się w judykaturze, skorzystanie przez Sąd z przepisu art. 102 k.p.c. w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego i tylko do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Zatem ustalenie czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", o których mowa w art. 102 k.p.c., ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie Sądu (vide: post. SN z 26.01.2007r., V CSK 292/06, Lex nr 232807).

W pkt. VI-tym sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno powodowie jak i strona pozwana zwolnieni byli od obowiązku ich poniesienia - z mocy art. 94 i art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.